

mer i Strid med Hensigten af Forordningen om Nedsættelse af Tolden for Varer, der føres directe fra Productionsstedet. Men det er ikke nok dermed. Forholdet kan endnu stille sig anderledes. Dersom paa samme Tid, for at blive ved det Exempel, jeg har taget, den Kjøbmand, der har 500 Sække Caffé paa Dplag, som ere førte hertil fra oversøiske Steder, og 500 Sække, der ere førte indirecte hertil, vil forsende til Udlandet 1000 Sække Caffé, og der findes en anden Kjøbmand, der vil indføre 500 Sække — naturligviis ønsker han helst at indføre dem imod den lavere Told, den Told, hvorved Remissionen er bestemt til 25 pCt. —, men de 500 Sække, han har paa sit Dplag, ere fra Hamborg, hvad skeer da, eller hvad kan der skee? Han overfører dem paa den Kjøbmands Creditoplæg, der har 1000 Sække og deriblandt 500 Sække, der ere komne hertil directe fra Productionsstedet, og denne Mand udfører saa de 1000 Sække og indfører 500 imod kun at betale den lavere Told. Det er ikke min Mening hermed at sige, at Sligt skeer hyppigt, eller at jeg videre skulde kunne urgere, hvor ofte det skeer, men min Underretning har jeg fra en særdeles paalidelig Haand, og at det skeer og er skeet, derom kan jeg ikke nære nogen Tvivl. Man har ogsaa forstiftet mig om et andet Tilfælde, nemlig, at Forholdet, naar det er Varer, der produceres her i Landet, stiller sig endnu ufordeelagtigere. Man har saaledes hørt Exempel paa, at en Kjøbmand har forstiftet Papiir fra Udlandet og har udført dansk Papiir, har høvt det udenlandske Papiir liggende paa sit Dplag, har udført dansk Papiir og indført udenlandsk, altsaa uden at betale Told deraf. Det er jo naturligviis en Fremgangsmaade, som man ingenlunde kan billige. Jeg har henledet Opmærksomheden derpaa, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at den meget ærede Finantsminister vil lade det undersøge, og at han ogsaa vil vide at træffe Foranstaltninger derimod; men jeg har anført det her for at vise, hvor vanskeligt det er at tage hensigtsmæssige Forholdsregler med Hensyn til Fortoldningen af Varer, der saaledes skulle føres fra det ene Sted til det andet og ere underkastede en forskjellig Told. Jeg troer derfor, at denne Paragraph

ikke vil lade sig overholde, og det er en af de Betragtninger, der gjøre, at jeg ikke kan stemme for Lovforslaget.

Endelig er der i den hele Stilling, som det meget ærede Ministerium har indtaget til denne Sag — og det er den sidste Betragtning, som jeg ikke for Diebliffet skal gaae videre ind paa at udvikle — noget, der for mig afgiver en Grund til at stemme imod det hele Lovforslag.

Finantsministeren: Naar den ærede Landstingsmand indledede sit Foredrag med adskillige Oplysninger angaaende de forskjellige Tariffatters finansielle Resultat, saa troer jeg vistnok, at det er fuldkommen tilstrækkeligt, at han har baseret disse paa Aaret 1849. Jeg vil endog saa sige, at disse Oplysninger havde den samme Værdi og vare ligesaa paalidelige, om de vare baserede paa meget tidligere Aar; thi de Betragtninger, har ved at gennemgaae det statistiske Tabelværk for det nævnte Aar uledede af Tariffens forskjellige Satters finansielle Resultat, kunne udledes af hvilket som helst andet Aar. Deri indeholdes ikke noget Nyt. Det er en Sætning, som er saa almindelig bekendt ikke blot i Lande, hvor man har discuseret Tariffspørgsmaal, men ogsaa her, at der er visse enkelte Hovedsatter, i Tallet omtrent 10 a 12, den ærede Landstingsmand nævnte 9; det er jo altid noget Vilkaarligt, hvorledes man inddeler de forskjellige Satter, som egentlig bære den hele Tariffs finansielle Resultat. Det er Noget, som forlangt er bekendt, og som ogsaa var fuldkommen bekendt, da Tariffspørgsmaalet første Gang blev underkastet offentlig Drøftelse her, nemlig af Provinzialstanderne i 1835—36; det var fuldkommen bekendt ved den første Tariffrevision, som foretoges Standerne, og ligeledes ved alle de Tariffrevisioner, som senere have fundet Sted. Jeg kan altsaa fuldkommen erkende det Interessante, som ligger i disse Betragtninger, og skal dertil føie den Tilfælde, at jeg for mit personlige Vedkommende kunde være tilbøielig til at lægge stor Vægt derpaa indtil en vis Grad, forsaavidt der maatte være Spørgsmaal om deraf at udvikle praktiske Resultater for vore Forhold; derimod kan jeg paa ingen Maade give den ærede Landstingsmand Ret i, at man deraf skulde kunne udlede et Bevist